

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Nu synes jeg, vi skal prøve at sætte de her ting i det rette perspektiv. Lad os nu antage – jeg ved ikke, hvor mange opsparingsmuligheder der er; investeringsforeninger og pengeinstitutter og pensionsopsparingsinstitutter – at det er 300 muligheder, man har at vælge imellem, det er der i hvert fald. Så har vi sagt: Ved at give folk mulighed for at sætte deres sparepenge ind andre steder end i SP, udvider vi altså valgmulighederne fra 1 til 301. Det vil vi godt betale noget for.

Hvis vi nu skulle betale nogle penge for, at man kunne vælge at sætte sine penge ind i SP, skulle vi betale en masse penge nu, for at man i stedet for at have 300 så havde 1 valgmulighed mere. Der er forskel på at anvende pengene på at få 300 flere valgmuligheder end at anvende pengene på at få 1 valgmulighed mere ud over de 300, man har i forvejen, og derfor er det ikke fornuftigt at bruge pengene på den måde.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Først bliver jeg nødt til at rette en misforståelse fra den konservative ordførers side, for hr. Lars Barfoed siger, at teknikken er den, at hvis man ikke gør noget, så fortsætte det med at være på 0 pct. fremover. Det passer ikke. I lovforslaget står der helt klart, at man i § 17, stk. 1, efter første punktum indsætter følgende: For 2004 og 2005 er satsen dog 0,0 pct. Det betyder altså, at hvis man ingenting foretager sig, kommer den automatisk tilbage i 2006. Det må vi være enige om.

Så kunne jeg godt tænke mig at vide, hvordan den konservative ordfører har tænkt sig at finansiere den manglende indtægt, der vil opstå, når folk gør det, som de siger i Jyllands-Posten i dag, nemlig at en tredjedel vil fortsætte med at spare op på andre ordninger – nogle af 300 ordninger, eller hvor meget det nu er – men de kan i hvert fald fortsætte med at spare op med skattefradrag. Så er der ikke 3,9 mia. kr. i indtægter, som man har lagt op til her. Så er der mindre end 3,9 mia. kr. Så har man et hul i kassen.

Der er overhovedet ikke indregnet i det her forslag, at der er nogle, der kunne finde på at spare op, altså bruge pengene til at spare op et andet sted. Det er ikke indregnet i forslaget. Hvad med det hul? Hvordan vil man finansiere det? Eller skal man bare fortsætte med at lade pengene fosse ud af statskassen?

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Må jeg sige til det første sådan mere tekniske, at jeg beklager, hvis jeg har udtrykt mig forkert, for jeg er fuldstændig enig i det, hr. Anders Samuelson siger. Nu kan vi jo se, når vi ser det trykt op, hvad der er blevet sagt, men jeg er fuldstændig enig i, at der står, at satsen er 0 i 2004 og 2005, og det vil sige, at så er den ikke længere 0, når vi er fremme i 2006, medmindre vi træffer en beslutning i løbet af 2005 om, at den skal fjernes helt, eller at den skal være 0 igen i 2006. Så det er vi fuldstændig enige om.

Om man kommer til at få et mindre provenu skattemæssigt, fordi nogle vælger at spare op, svarer til, at vi jo heller ikke, når vi lægger et budget for et finansår, kan vurdere, hvor mange penge folk vil spare op på deres ratepensioner. Hvis nu det var sådan, at der var et år, hvor folk sparede mere op på deres ratepensioner eller andre pensionsordninger, end vi havde forventet, så er der altså et større fradrag og dermed et lidt mindre skatteprovenu. Sådan er det jo altid med budgetterne, at der kan være nogle millioner til og fra, når finansåret er gået. Det kan man jo aldrig vide. Det kan vi heller ikke vide med nogen sikkerhed her.

Kl. 12.35

Man har altså i Finansministeriet gjort sig umage med at regne på det ud fra de muligheder, man nu har for at skønne. Men det kan selvfølgelig bevæge sig lidt i den ene og den anden retning. Der kan hr. Anders Samuelsen og jeg jo så i fællesskab glæde os over, at der i den her regeringsperiode er så robuste offentlige overskud, at vi godt kan tåle det, hvis fradragene bliver lidt større og dermed provenuet fra skatteindtægterne lidt mindre, når året er gået. Det går nok alt sammen alligevel, vil jeg sige til hr. Anders Samuelsen.

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Nej, så nonchalant mener jeg altså ikke, man kan være med statens finanser, at man bare lige slår ud med armene og siger, at det går nok endda.

Hvis der er en tredjedel, som det står i Jyllands-Posten i dag, der vælger at bruge de ekstra penge, de får mellem hænderne, til at spare op og dermed opnår et fradrag, så har man ikke længere en indtægt på 3,9 mia. kr. Så har man en indtægt på 3,9 mia. kr. minus en tredjedel af det. Det vil sige, at det her koster over en milliard